

אור הגנוז

הרסלה

דברי חיזוק ואמונה ע"פ תורתו של רביה"ק, הנחל נובע מקור חכמה, צדיק יסוד עולם, רבי נחמן מברסלב זיע"א

גיליון 290

התחזקות

הכלל והעיקר הוא התחזקות, לחזק את עצמו תמיד, אף אם הוא כמו שהוא, להאמין באמונה שלימה שאין שום ירידה בעולם, כי בכל מקום, אפילו בתכלית תכלית הירידה והנפילה שאין למטה ממנה, יכולים למצוא את השם יתברך, ואפילו כשנופל לשאול תחתיות, אף על פי כן צריך לחזק את עצמו תמיד ולבלי לייאש את עצמו לעולם, כי גם שם השם יתברך נמצא בחינת "ואציע שאול הנר" וזה עיקר הכלל והיסוד בעבודת השם, שהכל תלוי בו, לבלי ליפול בדעתו לעולם.

רבי ישראל דב אודסר

התחזקות

האם אנו מעריכים את כל האוצרות והמתנות הטובות שהשם יתברך מרעיף עלינו או שאנו עסוקים כל הזמן בהתבוננות על החסרונות והקשיים. נכון החיים הללו רצופים במעברים, בלבולים ונסיונות, רוב הזמן אנו עסוקים בטרדות הקיום ובמחשבות הרבות שאופפות אותנו.

אם לא ניקח לעצמנו מדי יום פסק זמן, בו נוכל לנוח ממרוץ הזמן, למקד את מחשבותינו ולהתחבר אל התכלית, הרי שבודאי לא נצליח להתחבר אל הצד החיובי של החיים, אל הבורא יתברך.

תכלית האמונה היא להבין ולדעת, שיש משגיח ומנהל לבריאה, הוא עשה עושה ויעשה לכל המעשים, אין סוף לחסדו ולרחמנותו וכל מה שהוא עושה זה לטובתנו הנפחית. אם נאמין בכך ונסה לדבק את מחשבותינו לתכלית הזאת, הרי שאט אט יפקחו העיניים לראות והשכל להבין, פתאום נראה כיצד יד מכוונת את כל מהלכי החיים שלנו בצורה מתוכננת ונפלאה, ולנו לא נותר אלה להודות ולהכיר טובה על הכל.

חודש טוב ומבורך

יוצא לאור ע"י אור הגנוז ברסלב
or-breslev.co.il

נא לשמור על קדושת הגיליון

עזות ובושת

רבי נתן - ליקוטי הלכות

שבדור. וכן אפילו כנגד השם יתברך בעצמו צריך שיהיה לו עזות גדול, כי אף על פי שבודאי צריכין להתבייש לפני השם יתברך, אפילו מצווה, וצריך שידע בנפשו שאינו ראוי לעשות מצווה ולהתפלל לפני השם יתברך, אף על פי כן אסור לאדם שיהיה נשאר רק בזה ח"ו, רק צריך להתחזק ולהתגבר בעזות גדול ולומר אף על פי שאינו כדאי להתפלל לפניך ומי אנוכי שאזכה להתפלל לפניך וכו' אף על פי כן בחסדך הגדול אני בוטח שאתה שומע תפילת כל פה ואני מעז פני נגדך לבקש ממך כל מה שאני צריך.

כי באמת בקדושה צריך שיהיה להאדם עזות אפילו נגד השם יתברך בעצמו, כי אף על פי שיודע בעצמו מה שחטא ומרד כנגד השם יתברך, אף על פי כן אם מתבייש אחר כך לבקש את השם יתברך שיקרבהו לעבודתו ומתבייש לעסוק בעבודתו יתברך מחמת ריבוי עוונותיו אין זה בושת דקדושה, אדרבא זה עיקר בושת דס"א שמחליש דעתו כדי לרחוק מהשם יתברך לגמרי.

כי עיקר הבושת דקדושה צריך שיהיה להאדם קודם החטא, שיהיה לו בושה גדולה מלפני השם יתברך כמו מלפני בשר ודם ממש, שלא יעבור שום עברה ואפילו לא לעשות שום דבר כנגד רצונו יתברך, אבל אחר כך כשכבר התגבר עליו היצר ח"ו והכשילו במה שהכשילו, צריך אחר כך לסלק הבושה מעל פניו ויעז פניו נגד השם יתברך לומר, אף על פי שעשיתי מה שעשיתי ובושתי וגם נכלמתי להרים פני אליך, אף על פי כן אני מעז פני נגדך ומבקש ממך שתקרבי אליך גם עתה. ואפילו אם היה כך כמה פעמים ח"ו, אסור ליפול בדעתו לעולם - רק להתחזק להתחיל בכל פעם מחדש כל עוד נשמתו בו כנ"ל. וזה עיקר עזות דקדושה - שלא יהיה נחלש דעתו ממש שהיה בימים שעברו, רק ישכח בכל פעם כל מה שעבר ויתחיל בכל פעם מחדש.

כי אי אפשר להתקרב אל הקדושה בלא עזות, כי צריך שיהיה לו עזות גדול כנגד העזי פנים שבדור הרוצים להחליש דעתו ולמנעו מדרך האמת, וכן צריך שיהיה לו עזות דקדושה לעמוד כנגד עזות הגוף שהוא עז וחזק בהתאוות. ועל זה התפלל התנא: יהי רצון תבנה עירך במהרה בימינו וכו' - שיהיה העזות דקדושה שממנו נבנה ירושלים.

יורה דעה א- הלכות בשר וחלב ד'

וזה בחינת איסור בשר בחלב, כי חלב הוא בחינת חלישות בחינת בושה כנראה בחוש, שהחלב הוא מאכל קטנים ואינו מחזק את הגוף, אדרבא מחליש אותו. וחלישות זה בחינת בושה, שהיא בחינת חלישות הדעת. והבשר הוא להפך, כי הבשר הוא בחינת עזות, כי עיקר עזות הגוף הוא הבשר שהוא עיקר הגוף. נמצא שבשר הוא בבחינת עזות וחלב הוא בחינת חלישות בחינת בושת.

כי אלו השני מידות, עזות ובושת, הם שני הפכים, אבל שניהם צריכים אל הקדושה מאוד, אך צריכין להיזהר מאוד להשתמש עם כל מידה ומידה במקומה הראוי, אבל לא להיפך ח"ו, ומי שפוגם בהם ומהפך הסדר, שמשמש בעזות במקום שצריכין בושת או שמתבייש במקום שצריכין עזות, הוא מקלקל בזה מאוד וע"י זה עיקר ההתרחקות מהשם יתברך. וזה בחינת פגם איסור בשר בחלב, כי באמת קדושה צריכין שניהם - עזות ובושת, ושניהם אחד בשורשם ותלויים זה בזה.

כי באמת צריך שיהיה להאדם מידת הבושת דקדושה, דהיינו להתבייש מאוד מהשם יתברך מלעבור על רצונו ח"ו אפילו כחוט השערה, ומי שזוכה לבושה הזאת, שמתבייש מהשם יתברך לעבור על רצונו ח"ו, ע"י זה מתחזקת נשמתו בעזות גדול וזוכה להתפלל להשם יתברך וזוכה לבחינת נעשה ונשמע, שמשם נמשך שמחה, שהיא בחינת עזות דקדושה וע"י זה מכניע עזות הגוף לגמרי. נמצא שעזות דקדושה נמשך מבושה דקדושה. אבל להיפך ח"ו, כשיש לו בושה דס"א, שמתבייש מפני המלעיגים להתפלל בכוונה או לעשות איזה דבר שבקדושה, ע"י זה נחלשת נשמתו ח"ו ומתגבר עזות הגוף, וכן להיפך, ע"י עזות הגוף שממלא תאוות ליבו ח"ו, ע"י זה באים עליו חרפות ובושות ח"ו.

על כן צריך האדם לפלס דרכיו, שיהיה לו מידות העזות והבושת וישתמש עם כל מידה ומידה במקומה ושעתה כראוי ולא להיפך ח"ו, דהיינו כשמגיע לאיזה תאוה מכל שכן עברה ח"ו, אבל כשצריך להתפלל או לעסוק בעבודת השם, אזי צריך שיהיה לו עזות גדול דקדושה בכל הבחינות, הן כנגד בני העולם, שלא יתבייש מפני המלעיגים ולא יתבטל ח"ו מפני הליצנות של העזי פנים

אשרינו למה טוב תלקינו עצמינו להתקרב לרבינו!

נהירות הדבר

ברוך זרובבל

בסיפור המעשה מ'שבעה בעטלירס'. בפרק של ה'בעטליר בלי הידיים, מסופר על המלך האכזר שלקח את הבת מלכה בשבייה והיא הצליחה לברוח ממנו והגיע עד למבצר של מים וכשראה המלך שהיא בורחת אל המים צוה לירות אותה והיו יורים עליה כל העשרה מיני חיצים המשוכים בעשר מיני סמים, עד שנפלה שם ונשארה חלושות ורבינו הקדוש אומר "ואני רופא אותה".

המלך האכזר הוא כמוהו היצר הרע שתופס את האדם בשביו וכאשר האדם רוצה להיחלץ ולברוח ממנו, כלומר לתקן את מעשיו ולעשות תשובה, להיכנס אל המבצר של מים שזה התורה הקדושה, לפעמים קורה אצלו תהליך הפוך והוא נופל לתאוות או למקומות נמוכים ומעשים שלא היה רגיל בהם בעבר וזאת מחמת שהיצר הרע אינו מוכן לוותר עליו ורודף אחריו להכשילו ואף יורה בו חיצים המשוכים בסמים שהם כל התאוות והפגמים. אך ה'בעטליר' בלי הידיים שהוא בחינת רבינו הקדוש, יש לו כח למשוך את כל העשרה מיני חיצים, המשוכים בעשרה מיני סמים, בעיקר ע"י התיקון הכללי שהוא בחינת עשרה מיני נגינה. אך כאשר אנו מדייקיים בדברי ה'בעטליר' בלי הידיים, אנו יכולים להוסיף וללמוד מדבריו שאמר "שיש לו כח וגבורה כזו בידי, ושכשהוא יורה חץ הוא יכול לחזור ולמשכה אליו". כלומר שישנם מצבים שהצדיק בעצמו יורה את החץ, כלומר מוריד את האדם למקומות נמוכים לתכלית נסתרת ולאחר מכן מעלה אותו בבחינת "אנוכי ארד עמך מצרימה ואנוכי העלך גם עלה".

והסיבה לכך, כותב רבי נתן בליקוטי הלכות, הלכות בה"ר ד': "זהו סוד גלות ישראל בכלל, ובפרטיות הנפילות של כל אחד שנופל למקום נמוך ורחוק מהקדושה יותר, יש לו שם איזה עבודה ונחת רוח לעשות להשם יתברך, מה שאינו זוכה לזה אפילו צדיק גדול, וע"י זה מעלה כל הניצוצות והקדושות שנפלו לשם למקום הטמא הזה. כי יש כמה וכמה ניצוצות הקדושות שנפלו משנים קדמוניות הרבה לעמקי הקליפות ובודאי אין מי שיכנס לשם להעלותם, ועל כן כשמזדמן לשם אדם שחטא עד שנפל לשם ח"ו, תיכף שמזכיר עצמו בהשם יתברך ונתעורר לעבוד את השם יתברך באיזה עבודה בעלמא שהוא יכול לעשות שם לפי מקומו הנמוך, אזי מתדברים בו כל הניצוצות ומעלה אותם משם ובזה עושה נחת רוח ותענוג גדול להשם יתברך בלי שיעור".

נמצא שבדאי צריך כל אחד לשמור עצמו בתכלית מלהגיע וליפול לאלו המקומות, אך אם כבר נפל, הוא יכול בכח הצדיק לעשות עבודה שצדיקים גדולים אינם יכולים לעשות, ע"י שזכור את השם יתברך ועושה מה שביכולתו בעבודתו יתברך, בזה הוא מעלה ניצוצות ועושה תיקונים נפלאים ונחת רוח גדול להשם יתברך.

שאלה- הרב יעץ לי שלא לצאת לעבודה, אך כעת המצב לחוץ מאוד, אנו חיים בדירה קטנה, דלות גשמית וצמצום, מצב רוחי ירוד ואני ממש מדוכאת, אנו עזור לנו לחשוב על פיתרון.

תשובה- כל הבעיה שלך ושל בעלך זה רק שאתם שניכם נמצאים בעצבות ובמרירות ובדיכאון פנימי, ובשביל זה אתם סובלים לחץ גשמי ורוחני גם יחד. ולכן אני מאוד מבקש את שניכם- את ובעלך, ראו למסור את נפשכם על מידת השמחה כי אין דבר יותר חשוב כמו השמחה, וזה העבודה הכי קשה מכל העבודות ולכן על השמחה צריך מסירות נפש גדולה. ואם תהיו בשמחה כל החיים שלכם ילכו כבר בצורה אחרת לגמרי, כי תזכו לישוב הדעת כמו שאמר רבינו.

ודעו לכם שהשם של הפרנסה שהוא חת"ך היוצא מהפסוק "פותח את ידך" יוצא גם מהפסוק "והיית אך שמח" ולכן דבר ראשון אתם צריכים להשתדל להיות מאוד מאוד בשמחה ולשמח את עצמכם ואף שאני יודע שמאוד מאוד קשה לכם ומרים לכם החיים ממות, עם כל זאת עם עצבות ומרירות ודאגות לא תבואו לשום דבר ולכן דבר ראשון להיות בשמחה.

ואם תאמרו במה יש לנו לשמוח, הרי אנחנו עניים ואביונים ומלאים חובות? אלא דעו לכם שחכמינו הקדושים אמרו "אין עני אלא מדעת" עיקר העניות תלוי בחסרון הדעת, כי המאמין האמיתי שמאמין שאין בלעדיו כלל והכל לכל אלוקות גמור הוא, והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון- האדם הזה הוא תמיד שמח.

ואמר רבינו ז"ל שאמונה זה סגולה לפרנסה, תאמינו לי, אם תקימו את זה בתמימות ובפשיטות גמורה- רק להיות בשמחה עצומה, תראו ניסים נגלים שיעשה עימכם הקב"ה, רק תראו לצאת מקטנות המוחין שלכם, הרי אנחנו תלויים ועומדים בידו של הקב"ה ולכן אנחנו צריכים לבקש ממנו יתברך ואז נצליח בכל דרכינו ונקבל כל מה שאנחנו צריכים.

דיבורי אמונה הרב עודד שרבי

כביכול, להגיע ולהיות אנשי אמת. מה זה איש אמת- זה איש. "יעקב איש תם יושב אוהלים" - שיעקב אבינו היה איש אמת. כלומר אדם שמכיר את המציאות שבה הוא חי, ויודע להתנהג ולפעול על פי הכללים הראויים והנכונים לאמת לאמיתה, לא אמת כזו שהוא בחר או שתאימה לו.

אדם שחי בשקר לא מודה בטעותו, לא מודה על הטובות שאנשים שעושים לו, לא מודה על הטובות שהשם עושה לו, אז הוא חי בשקר, כביכול אני בראתי את עצמי והכל מגיע לי. כמו כן אם אני לא רואה את הטובה שאתה עושה לי, אז אני כופר בטובה שלך. זה נקרא - משקר על חברו. כשהוא לא מכיר בטובה של השם, אז הוא משקר לחילה גם על השם, ואזי הוא נקרא איש של שקר.

המטרה שלנו בחיים היא לצאת מהשקר, להיות אנשי אמת. איש אמת זה איש ששם לב על כל הטובות שעושים לו, על כל החסדים שעושים לו, על כל הדברים הטובים שקורים לו בחיים. הוא מאמין ויודע שהכל זה בהשגחה והכל זה מהשם יתברך והכל לטובה. גם על הדברים הפחות טובים שפוקדים אותו, כשהוא איש אמת, הוא לא מאשים אף אחד, איש אמת מודה בטעותו. איש אמת מודה לאנשים, איש אמת מכיר בטובה שאנשים עושים לו, ואפילו שהכל זה מהשם יתברך, הוא יודע שהם שליחים נאמנים והשם יתברך בחר בהם להביא לו את כל אותן טובות. על כן בן אדם אמיתי צריך שיהיה לו קודם כל הכרת הטוב, להגיד תודה. כי אם אני מודה לך על הטובה שעשית לי, אני מכיר בה, אני לא מכחיש אותה. תפקידנו בחיים להגיע למצב כזה, שנהיה אנשי אמת, שנודה על הכל.

בודאי כל אחד מאיתנו רוצה לתקן את הדיבור שלו? שיהיה לו דיבור טוב, שדבריו יתקבלו וישאו פירות. דיבור כזה נקרא דיבור של עשירים, של אלו שקרובים למלכות, דיבור של צדקה, של תשובה, דיבור שיוריד שפע, שנתפלו הקב"ה וישמע אותנו והתפילות שלנו גם יקברו את האוהלה ויביאו את המשחית.

בוא ונחשב חשבוננו של עולם ונראה כמה דברים אנחנו יכולים להרוויח ולשנות לטובה בעזרת דיבור נכון וטוב - לידות קלות, פרנסה, שידוכים, שלום, הכוונה גם לשלום בית, כשאנחנו מדברים נכון הרי שגם דברים מתקבלים אצל הזולת ושומעים אותנו. אם ניישם את הדברים הכתובים כאן הרי שכל חיינו יכולים להשתנות לטובה, בפשטות נלמד כאן לעשות סדר בדברים, נבדוק היכן אנו אוהזים היום ולאן אנחנו צריכים לשאוף להגיע.

בדרך כלל האדם אחוז בשקר. כולנו אחוזים בשקר. מה הסיבה? מכיוון שאנחנו לא מודעים לכך שכל מה שיש לנו, הדברים הטובים ואלו שאינם נראים טובים, הכל זה מהשם יתברך. החולצה שיש לי זה מהשם, ידיים שזזות זה מהשם, כיסא לשבת זה מהשם. ואלו הם הדברים הקטנים, מה עם כל שאר הדברים הגדולים שיש לי, עיניים לראות, פה לדבר, כל שאר האיברים, חיים, אישה, ילדים, בית לגור, אין סוף דברים שסובבים אותי, הכל זה מהשם.

אבל מה, אנחנו מסתובבים בעולם ומקבלים את כל הדברים כמוהו מאלו, כשהאדם לא מודע שכל מה שיש לו זה מהשם, הוא נקרא איש שקר, כי למעשה הוא משקר את עצמו ואת הסובב אותו ולא מודע למציאות האמיתית בה הוא חי. אז אנחנו צריכים,

חדש! חוברות תפילות לנשים ותיקון הכללי מפואר

חוברות חדשות בהוצאת 'אור הגנוז ברסלב' בפורמט המודרן, גודל סידור, עם דפי כרומו מעוצב וצבעוני.

חוברת תפילות לנשים עם תפילות בנושאים שונים בשפה פשוטה וברורה-אמונה, שמחה, צניעות, תודה, שידוכים, ילדים, פרנסה ועוד.

חוברת תיקון הכללי עם עשרה מזמורי תהילים שגילה רבינו הקדוש, עם תפילות.

מחיר מיוחד לרוצים לזכות את הרבים ואת עצמם ב2 ש"ל בלבד. ניתן לקבל גם מדבקות להצלחה או לעילוי נשמת.

להזמנות - 03-9091753 / 0544-525396

בקה באתר החדש שלנו - or-breslev.co.il

רדיו ברסלב 24 שעות ביממה, מאות שיעורים לשמיעה וצפייה, חוברות לזיכוי הרבים, ספרים, מאמרים, מדבקות משמחות ועוד.

צריך להשתדל תמיד לחשוב ולעשות טוב ממילא הרע כבר יעלם מעצמו...

לעילוי נשמות

שמעון בן מיסה ז"ל
יחזקאל בן רחל ז"ל
ויקטוריה בת טופחה ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה.

המעוניינים בהקדשה של העלון
0544-525396

ליקוטי מוהר"ן רבי נחמן מברסלב

סיפור צדיקים

המהרש"א הקדוש רבי שמואל אליעזר הלוי איידלס היה אחד מהמפרשים האחרונים על הש"ס, עד כדי כך שאם אדם לא היה מבין את דבריו סימן שלא הבין את דברי הגמרא. הייתה לו ישיבה גדולה מאוד, אנשי המקום אהבו תורה ורצו לבנות בניין יותר גדול לישיבה, להגדיל תורה ולאדירה. אבל כדי לבנות צריך הכסף. לכן החליטו אני המקום שיערכו מרכז לאנשים עשירים, תרומה להקמת הישיבה.

הגיע יום המכרז, אנשי המקום היו באווירה מתוחה האם יצליחו להקים את בניין הישיבה הגדול. הגבאי עומד על הבמה בהכנות ופתאום ניגש אליו יהודי פשוט מהקהילה וביקש ממנו שרוצה לשוחח עמו בצד. הגבאי הסכים לבקשתו ונכנסו לאחד החדרים. שאל היהודי, כמה נראה לכבוד הגבאי שיהיה הסכום המקסימלי של הנחת אבן הפינה? אמר לו הגבאי, 200 רובל (זה היה הרבה סכום בזמנם). אמר לו היהודי, אתה תעשה את המכירה רגיל וכשהסכום יעצר אני נתן חמש מאות רובל. הגבאי היה המום וברכו על התרומה הרבה, אבל היהודי הוסיף, כל זאת בעילום שם והוציא את הסכום שהבטיח.

הגיע רגע המכרז, התחילו אנשים לצעוק סכומים שלושים רובל, חמישים רובל, מאה רובל כך עד שהסכום נעצר במאה ששים רובל. לאחר מכן אמר הגבאי, יש יהודי שתרם בעילום שם חמש מאות רובל. כל היהודים שמעו זאת התפלאו איזה יהודי צדיק גם סכום גדול וגם בעילום שם. בסיום המכירה הגיע הגבאי ליהודי והודה לו וברכו.

לאחר המכרז, המהרש"א ניגש לגבאי ושאלו מי אותו תורם. אמר לו הגבאי, מצטער אינני יכול להגיד התורם ביקש שזה יהיה בעילום שם. אמר לו המהרש"א, אני חפץ לדעת זאת בכל זאת הוא תרם בשביל להקים את הישיבה שלי אני רוצה לברכו ומבטיח אני שאף אחד לא ידע בתרומתו. ניגש הגבאי ושאל את התורם האלמוני, התורם הסכים ובפרט אם זה כבוד המהרש"א רוצה ומבקש לדעת אינני יכול לסרב לו. הגבאי חזר למהרש"א ואמר לו את שמו. המהרש"א התפלא, מהיכן לו סכום כזה גדול של כסף הרי הוא יהודי פשוט, וביקש לפגוש אותו. התורם הגיע לביתו של המהרש"א, המהרש"א הודה לו וברכו שעשה מעשה כל כך גדול לתמוך תורה ולעזור להקמת התורה ועוד יותר שעשה זאת בעילום שם, אבל שאלה לי אלך אתה יהודי פשוט מינוי לך סכום גדול של כסף. אמר לו התורם, כשהתחנתני היתה לי חתונה פשוטה כל ימי הייתי חוסך כל סכום שהוא, כדי שיהיה לי ילדים אני יוכל לשלם למלמדים שלהם. ככה חלפו להם עשרים שנה עד שכבר הצטבר לי חמש מאות רובל. אבל לא זכיתי לפרי בטן, כבר עשרים שנה שאין לי ילדים, אמרתי לעצמי לפחות שהסכום הזה אם לא לבני ילך לתלמידי חכמים שילמדו תורה. המהרש"א שמע כך מאוד התרגש והבטיח לו כל זמן שאני חי יהיה לך בן. כך היה באותו שנה אשתו התעברה ונולד לו בן לאחר עשרים ואחד שנה. כל היהודים באותו מקום שמחו בכך ועוד יותר שהמהרש"א יהיה סנדק, שהרב לא היה הולך לכל אחד. לאחר הברית המהרש"א תפס את התינוק וברכו שיהיה גדול בישראל וכשיגדל ילמד אצלו בישיבה. האבא כל כך התרגש שלא חלם על רגע כזה בחייו והיה מאושר עד השימים. הגיע הבר מצווה, הלך האבא עם בנו לישיבה של המהרש"א להכניסו כמו שהבטיח לו המהרש"א. הרבנים לא הבינו מה היהודי מביא ילד לישיבה כולם כאן אריות. אמר להם, המהרש"א הבטיח לי שבני ילמד בישיבה הזאת ועכשיו הגיע זמנו. אמרו לו הרבנים, קח אותו עד שיתמלא בש"ס ופוסקים ולאחר מכן יכנס לישיבה. אביו שמע כך היה לו צער, אבל לא יותר ומיד ניגש לביתו של המהרש"א וביקש שיכניס אותו אליו. המהרש"א שמע את כל הסיפור שלא רוצים להכניס אותו עד שיתמלא ש"ס ופוסקים. אמר המהרש"א לאביו בתיאור אותו אלי אני ילמד אותו וידאג לו כמו בן שלי ויעשה אותו גדול בתורה, וכך זכה האבא לבן גדול בתורה.

עלים אתרופה

רבי נתן

מיה נקדם פלמ צד כה צדין ברוחיו ונסאאותיו
 הציונות לאצבה ליצאו מסי דברים באלו אלר אי
 אפסלר אספר אפילו אציונו "כי אני יפצתי כי גדול פלמ"
 ואם כזה הציונו רואים גדולת פלמ ונסאאותיו כל דור ודור עם כל
 נפל מילרלו, אלר הפסול חסדו ציונו לאצבה ליטל וליטל בלז פה ובגבב בדברים
 באלו הציונים ברוח רוחו של צולמ צד אין סוף ויורדים צד אין תכלית אלהיות
 עם אותי ואותי, בהתנוצצות נציות ידידות צריבות מתקנת תלוות התנוצצות
 אלוקות יתברק מלו ארצו. ציונו אלבו אדון פלמ, אלר פיה הציוני בדור פיתח
 פיה בלפל מציבנו כזה בדחוקות כצאת אידו ורפאנו וודבר בדברים קדושים
 באלו, מה נאמר מה נדבר מה נליב אפסל כל תאמלוורי ציונו, אפיכ אנונו חייבים
 אלהתפזק בלמחה ודורו כל צד כל יום ובכל לורה, אפציר ציונו כל פים
 בוסדים פאלו אלר פוא צולמ ציונו כל יום.

מכתב קמ"ב

משיבת נפש רבי אלתר טפליקר

כל ההתחלות קשות, בפרט בעניין התשובה, כי אי אפשר להתעורר באמת לתשובה, כי אם ע"י שיתנוצץ לו אור השם יתברך כדי שיתעורר לשוב. אך אי אפשר להזריח לו מאורו יתברך, כי אם כשישוב בתשובה, כי כל זר לא יאכל קודש, ואם כן מהיכן ההתחלה. ולפעמים כשהשם יתברך מרחם עליו ומזריח לו אורו יתברך לתוך עומק החשכות שלו ונפילתו הגדולה כדי לעוררו בתשובה, אך הוא אינו יכול לקבל האור הזה, כי לפי עוצם שבירתו לשברי שברים על ידי מעשיו הרעים הכל הוא אצלו בחינת ריבוי אור, ומזה בא שלפעמים מתעורר האדם בתשובה על איזה זמן ואחר כך נופל מזה וכן מזדמן כמה פעמים עד שיתוקנו הכלים ויוכל לקבל את האור בהדרגה ובמידה. וזה כל הנחמה והתקווה של כל אחד ואחד, מה שהשם יתברך מחדש חסדים חדשים ונפלאים בכל בוקר, אשר לפי ההתחדשות החסדים, יש לכל תקווה בכל עת.

תאליה יעמדו על הברכה

בנימין טוריאלי
 דוד אשכנזי
 שאול ביטון
 אברהם רמז
 יעקב רפאל
 בועז מורדכי
 ברוך זרובבל

ויצדתם עומדת לעד

סל לשבת

אחים ואחיות יקרים!

ארגון 'אור הגנוז ברסלב' עוסק בהפצת תורתו של רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב ובנוסף מארגן פעם בחודש חבילות מזון למשפחות אברכים עמלי תורה. נשמח אם תוכלו להשתתף ולעזור לנו בסל מזון למשפחה-אשרכים ישראל

ארה"ת: 0544-525396

רדיו ברסלב

קול הנחל-שידור חי

בקו השיעורים

03-77-398-66

באתר

or-breslev.co.il

חידושים ועיונים בדרכו
ותורתו של רבינו הקדוש
רבי נחמן מברסלב זצוק"ל
ותלמידו רבי נתן זיע"א

נקודה טובה

"זה בחינת ברכת הכהנים" כותב רבי נתן בליקוטי הלכות, אורח חיים א', הלכות נשיאת כפיים ה' וזה לשונו: "כי הכהן הוא בחינת האהבה הקדושה שהוא נכנס לפני ולפנים והכהנים מברכים את ישראל בשלוש ברכות - "יברך השם וישמרך", "יאר השם פניו אליך ויחונך", "ישא השם פניו אליך וישם לך שלום". בכל אחת מן הברכות יש רמז לעבודת האדם, שבה הוא יכול לעורר את האהבה הקדושה ואת הנקודה השייכת לו.

הברכה הראשונה שזה "יברך השם", היא רמז לצדיק האמת, שהכל תלוי בו, כי הצדיק הוא מקור הברכה, כמו שנאמר ביוסף, שהוא המשביר לכל ארץ מצרים, כמו כן רבי חנינא בן דוסא שכל העולם ניזון בזכות חנינא בני. ועל כן העיקר והיסוד שהכל תלוי בו אומר רבי נתן, הוא ההתקשרות לצדיק האמת, שהוא שורש נשמות ישראל והוא למעשה המדריך הגדול הנותן דרך ותיקון לכל המקורבים אליו ומוריד להם השגות אלוקות, כדי שיכירו אותו יתברך ויגלו בעצמם את אותה הנקודה הקדושה שיש בכל אחד מישראל.

הברכה השניה היא "יאר השם פניו אליך", שזה בחינת הארת פנים של כל אחד לחברו, כל העניין של שיחות חברים והתחזקות באמונה, שזה מעורר ביותר את פנימיות האדם, כי לכל אדם יש נקודה קדושה מה שאין בחברו, וע"י שמדברים אחד עם חברו ביראת שמים ובדיבורי אמונה, מקבלים זה מזה הארת פנים וע"י זה מתעוררים לעבודתו יתברך.

הברכה השלישית היא "ישא השם פניו אליך", שזה למעשה החלק היותר חשוב של גילוי הנקודה הקדושה, שזה נשיאת הלב אל אבינו שבשמים, שזה כל עניין התפילה וההתבודדות והדיבורים הקדושים שהאדם משיח בינו לבין קונו, שבודאי אם יתמיד בכך ימים ושנים יזכה להאיר ולעורר את ליבו ולגלות את הנקודה הקדושה שבו ולהאיר את אור האהבה השוכן בה. אם כן, אם האדם רוצה לגלות את הנקודה הקדושה שיש בו הוא צריך להחזיק בשלושת הנקודות הנ"ל - להתחבר ולהתקשר לצדיק האמת, להתמיד בשיחת חברים בענייני האמונה וכמובן גם להרבות בתפילה והתבודדות להשם יתברך שיורה אותו בדרך ויתן לו למצוא את שאהבה נפשו. כי בכל יהודי יש נקודה טובה מה שאין בחברו, והקב"ה מקבל מכל יהודי בכל יום התפארות ושעשועים כאלו שלא היו לו מאז בריאת העולם, ועל כן האדם צריך להאמין בעצמו, להאמין שיש בו נקודה טובה ויחודית שאין אותה לאף אדם בעולם, והוא יכול לגרום נחת רוח להשם יתברך כמו שאף אחד לא גורם.

כדי להתמיד בזה וקיים את הדברים הלכה למעשה, אנחנו צריכים לתת את הדעת עליהם כפי שמסביר לנו רבי נתן בליקוטי הלכות, יורה דעה ב', הלכות מלמדים ד' וזה לשונו: " צריך כל אדם לקשר את ליבו לנקודה השייכת לליבו בעת הזאת, דהיינו למצוא את השם יתברך בכל עת וזמן בו הוא נמצא. כי מי שזוכה לקיים זאת באמת, הוא יכול לקרב את עצמו להשם יתברך ולמצוא אותו תמיד בכל מקום ועניין, כי בודאי בכל עת וזמן ומקום ובכל מדרגה ועניין שנמצא בו האדם, תמיד יש איזה בחינת נקודה טובה שיכול לדבק ולקשר את עצמו אליה, ואם יסתכל ויחפש היטב בודאי תאיר בו זאת הנקודה להתקרב להשם יתברך."

התוצאות וההספקים שלך בעבודת השם לא מספקות אותך? אחי היקר! אצל השם יתברך הדברים נמדדים אחרת!

התורה

ילד אחד נכנס עם אימא שלו לחנות ממתקים ונעמד ומסתכל זמן רב על הסוכריות, רואה אותו המוכר ושואל אותו "מה קורה חמוד אתה רוצה קצת סוכריות קח לך חופן מתנה ממני" "אני מתבייש" ענה הילד "אולי תביא לי אתה?".

המוכר לוקח חופן של סוכריות ומביא לילד. כשיצאו מהחנות פונה אליו אימו ושואלת "מדוע לא לקחת בעצמך, אתה כל כך ביישן?" "לא" עונה הילד "פשוט היד של המוכר יותר גדולה...".

הסוד שבין הרב מאיר שלמה

ישנו מושג הנקרא "יאוש סמוי" כלומר האדם אינו מודע לכך שהוא מיואש כי הרי הוא מנהל את חייו כהרגלו, משתדל לעשות את מה שהוא יכול, יש דברים שהוא מצליח יותר ויש דברים שהוא מצליח פחות, אבל ממשיך הלאה כרגיל. הוא אינו מצפה לשינוי דרסטי ואף לא מנסה כלל ליזום כיוונים חדשים ורעננים שישנו לטובה את מצבו. אמנם עמוק בתוך ליבו קיים רצון להראות קצת אחרת, לעשות את זה ואת זה, אלא בגלל שבעבר הוא כבר ניסה לעשות דברים ולא הצליח, אז הוא כבר יודע שהעניין הזה והזה, זה לא בתחום שלו והוא כבר לא מנסה שוב להתעסק עם זה.

הוא אינו שבור והוא לא נמצא באזור של היאוש, אדרבא הוא אדם מחושב וריאלי שיוודע להודות על האמת, מה שייר לו ולמעמדו ושלפי הכלים והנתונים שלו, לא נראה לו שיש סיכוי לשינוי מהותי של התמונה הכללית, מדובר גם בדברים השייכים לחיים בכלל והן לעבודת השם של האדם בפרט.

אבל האמת היא, שבלי שהוא יהיה מודע, שוכן אצלו "יאוש סמוי" כי אדם שאינו מיואש, הוא כל הזמן מנסה להתחדש בכל הכיוונים, והוא לא מפסיק להתחדש כל הזמן ואילו הוא, בגלל היאוש הסמוי, כבר לא חושב להתחדש בכלום. מי שאין לו מוטיבציה להתחזק בעבודת השם או רצון להשתפר בעניינים שהוא חלש בהם, זה נובע רק מיאוש! כלומר בפנים בעומק ליבו הוא כבר השלים עם מצבו וכבר הגיע למסכנה שאינו יכול לזכות לכל מיני מדרגות שהיה רוצה לזכות להם. הפועל היוצא של היאוש הזה הוא שמרגישים עייפים ומותשים נפשית בלי כוחות חדשים ורעננים.

כדי להילחם ביאוש הסמוי האדם צריך דבר ראשון לאחוז ברצון ובאמונה, להתמיד בתפילה ובקשה, להאמין שאצל השם יתברך הכל אפשרי ובעזרת הרצון החזק שלו הוא יכול להגיע לכל המדרגות והמעלות וכמובן שיתמיד בפעולות מעשיות ויתחיל בכל פעם מחדש אפילו אם כבר התחיל אין ספור פעמים. והעיקר להתחבר לרבינו הקדוש שהוא מתחדש בכל עת וגורם גם לכל המקורבים אליו להתחדש.

אכן טובה עיונים בסיפורי מעשיות

במעשה מ'שבעה בעטלירס' מספר לנו רבינו על ה'בעטליר' בעל החטוטרת, שהוא בחינת המועט המחזיק את המרובה שזה בחינתו של הצדיק שנושא את כל העולם על כתפיו. ומתוך שהצדיק רוצה לרומם את האחרים הוא לפעמים מכופף את עצמו אליהם.

בסיפור מספר הקבצן הגיבן אודות אילן שבצילו רוצים לשכון כל החיות והעופות וחקרו שנמצא אילן כזה ורצו לילך לשם אל אותו האילן, כי העונג המופלא שיש שם אצל אותו האילן אין לשער. כי יש שם כל העופות וכל החיות ושם אין שום היזק משום חיה ובדאי הוא תענוג מופלג מאוד להיות שם אצל אותו האילן.

האילן הוא כמובן עץ החיים הנמצא בגן עדן שממנו גורשנו וכל תכליתנו הוא לחזור למקום הנ"ל. והלכו כל החכמים בסיפור וחקרו מה היא הדרך להגיע אל אותו האילן. ונפל מחלוקת ביניהם על זה ולא היה מכריע ביניהם. ובא חכם אחד ואמר להם שלפני שהם חוקרים איך להגיע אל האילן הם צריכים לדעת קודם לכן מי ראוי לבוא אל אותו האילן, כי אל אותו האילן לא כל אחד ראוי להגיע כי אם מי שיש לו המידות של האילן. כי זה האילן יש לו שלשה שורשים: שורש אחד הוא אמונה והשני הוא יראה והשלישי הוא ענוה.

כלומר כל אדם הרוצה להגיע אל שורש נשמתו ואל עץ החיים צריך לעבוד תחילה על שלושת המידות הללו - אמונה, יראה וענוה. והאמת היא גוף האילן, כי היסוד שהכל תלוי בו זה השאיפה והחתיירה של האדם אל האמת.

בסיפור אנחנו רואים שהחכמים הנ"ל יגעו וטרחו עד שבאו אל אילו המידות ואז הסכימו ביניהם לילך אל האילן. והלכו וראו את האילן מרחוק והסתכלו והינה אין האילן עומד במקום כלל, ומאחר שאין לו מקום, איך אפשר לבוא אליו? ואמר להם ה'בעטליר' הגיבן שהוא יכול להביא אותם אל האילן.

כפי שאמרנו, האילן אינו נמצא במקום גשמי, זהו מקום רוחני שהאדם צריך להגיע אליו, כמובן שבתחילה הוא נדרש לעבודה עצמית על המידות, ועל האמונה היראה והאהבה וכמו כן הוא צריך לשאוף אל האמת, אך בסופו של דבר הוא צריך את הצדיק הגדול במעלה, שיורה לו את הדרך ויביא אותו אל זה האילן.

המימד הנוסף

מדריך למודעות עצמית, חשיבה חיובית ודמיון מודרך. ע"פ משנתו של רבי נחמן מברסלב אשר יוסיף לכם אור ושמחת חיים - כולל הדרכה מעשית.

למוסס ע"פ הסדנאות של הרב יוסף ביטון שליט"א

להזמנות - 03-9091753

קו השיעורים אור הגנוז ברסלב - 03-7739866